3 Φεβρουαρίου 2020

Οι κλέπται Μοναστηριακών κτημάτων βασανίζονται στον Άδη

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Vermis eorum non morietur
et ignis illorum non extinguetur
Ignem gehenne
Lacus ardentis sulphuris

Όταν κατά το 1919-20 ήμην εις το μετόχιον Βόζινα Χαλκιδικής υπό τον οικονόμο Γέρο-Νήφωνα, ως μάγειρος αυτού, πολλάκις τον ήκουσα ευκαιρίας παρεμπιπτούσης να μας διηγείται ιστορικόν τι άξιον σημειώσεως. Αλλά εγώ τότε αρχάριος και νεάνις, δεν είχον την πρόβλεψιν να σημειώσω με λεπτομέρειαν τα γεγονότα και δι' αυτό δεν εκράτησα εις την μνήμην μου το επώνυμο του διαπράξαντος την ιεροσυλία χωρικού, αλλά τούτο δεν με εμποδίζει να σημειώσω το γεγονός και θαυματούργημα εις δόξαν και τιμήν του Τιμίου Προδρόμου.

Μου διηγείτο λοιπόν ό οικονόμος γέρων Νήφων ότι εις τας ημέρας του, ολίγον προ του 1900, οπότε ήτο νεώτερος και εις την νήσον Θάσον, ως υποτακτικός του γέροντος Γερβασίου οικονόμου του εν Βουλγάρω μετοχίου ημών, επαρουσιάσθη μίαν ημέραν χωρικός τις, ονόματι Ιωάννης... με ένα ζώο φορτωμένο δύο τουλούμια λάδι, περίπου 80 οκάδες, και το αφιέρωσε εις το μετόχιον. Ό οικονόμος κατάπληκτος διά την τοιαύτην δωρεάν, ηρώτησε να μάθη: πώς τούτο και διά ποίον λόγον ή τοιαύτη δωρεά; Τότε ό χωρικός Ιωάννης του διηγήθηκεν ως ακολούθως:

«Ό πατέρας μου, πάτερ, απέθανε προ μηνός και πλέον. Είναι δε τώρα τρεις φορές, όπου, όταν βραδυάζη και ετοιμάζομαι να κοιμηθώ, έρχεται ή ψυχή του ως μία σκιά εις την γωνίαν της οροφής του δωματίου και με φωνάζει: Παιδί μου, Γιάννη, να γεμίσεις δύο τουλούμια λάδι και να τα δώσεις στον Διονυσιάτην οικονόμον. Επίσης να του δώσης και εκείνο το μεγάλο ελαιόδενδρο, όπου είναι στο σύνορο μας, διότι εγώ εύρηκα ευκαιρίαν και το επήρα και το έχομεν ιδικόν μας, ενώ αυτό ανήκει στο μετόχιον. Αυτά να κάνης, παιδί μου, όπως σοϋ λέγω, δια να ευρη άνεσιν ή ψυχή μου, διότι πολύ βασανίζομαι δι' αυτήν την κλοπήν».

Ταύτα άκουσας ό οικονόμος εδόξασε τον Τίμιον Πρόδρομον έξ όλης του της ψυχής διό την προστασίαν και την πρεσβείαν, όπου πάντοτε δι' ημάς ποιεί. Παρέλαβε δε το έλαιον, επίσης και το ελαιόδενδρον από τον χωρικόν.

Πηγή: *+ Λαζάρου μονάχου Διονυσιάτου, ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ, σελ. 35-36, Β' ΕΚΔΟΣΙΣ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΠΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΠΟΝ ΟΡΟΣ 1989.*